

DC 15188

01 Polismyndighet*

RPS

SPANINGSUPPSLAG

Sid nr

02 Arbetsenhet*

RKP-A2

i grövre brottmål

07 Avsnitt

08 Löpande nr

DC 2237-2

03 Upprättad(d) av*

telefon*

Krinsp Sören Morberg

04

Fortsätt-
ningsblad

Uppgiftslämnare (efternamn och förnamn)

09 Brott med vilket uppgiften hör samman*

Mordet på statsminister Olof Palme

05

Förhörsprot

06

Promemoria

Utskriftsdatum

1993-06-08 EA

10 sak

V6
Hörd
KOMP
99
08
193
926

Protokoll fört vid förhör med avdelnings-
direktören Arvidsson, PER Anders Gustav,

[Redacted]
[Redacted]
[Redacted]
[Redacted]
[Redacted]

Förhöret hållet måndagen den 7 juni 1993,
med början klockan 13.55.

Förhörplats: RKP-A2:s lokal.

Förhørsledare: krinsp Sören Morberg.

Förhörsvittne: krinsp Egon Berger.

Arvidsson underrättas om att han upplysningsvis skall höras om sitt besök hos [Redacted] fredagen den 28 februari 1986 och i övrigt om sin bekantskap med denne Östling.

F = Förhørsledare

A = Arvidsson, Per Anders Gustav

F. Ja Arvidsson, kan du med egna ord kort och koncist berätta om hur du har lärt känna [Redacted]

A. Det var -82 eller om det var möjligtvis tidigt -83 som jag blev kontaktad av honom, tror jag att det var. Det var nämligen så, att ni höll ju på polisen på med nya pistolförsök och vi inom försvaret skulle också göra pistolförsök. Då fanns det så att säga en koppling däremellan. Det hade tidigare funnits kopplingar mellan ett antal av mina föregångare då, en herre som heter [Redacted], och hos er på teknikbyrån....., en äldre herre.....Ja, namnet återkommer säkert. Och dom hade sen många många år känt varandra och då blev det så att [Redacted] hörde av sig till oss då och jag blev inkopplad på den här grejen. Och vi var ute i våran försöksanläggning ett par gånger och

MN

RPS 463 2 2

* Ifylls ej om blanketten används som fortsättningsblad.

P.K
94-98 HAO

provsköt (ohörbart) pistoler där som ni provade. Vi var uppe här några gånger, vi diskuterade kulor och sådana här saker. Och, ja, när åren gick så att säga så, vi fann att vi båda två var intresserade av skytte och vapen och såna här saker och på den vägen är det helt enkelt. Vi träffas fortfarande, inte allt för ofta men vi talas vid i alla fall ibland. Han har ju nu en vapenfirma, och är som en generalagent för ett antal utländska tillverkare, bland annat Heckler & Koch, och vi köper ju vapen från Heckler & Koch och då går det oftast via honom. Fördelen med det, att ha en generalagent, är ju då vanligtvis att man kan skriva beställningarna på svenska. Han sköter översättningsgrejen.

F. Ja, jag förstår.

A. Så att han är alltså generalagent för ett antal företag och det är mest kan då säga i tjänstens vägnar som jag idag pratar med honom. Det blir ju förstås lite privata också och så där, kan man säga.

F. Om vi håller oss vid tiden före 1986 då. Var det ofta som du var hemma hos

A. Nej, det vill jag abso-. Nej, det ska jag inte säga. Ett par gånger. Vad kan det ha varit? 3-4 gånger kanske, nånting i den stilen.

F. Var det mest vid såna här skjutövningar med olika typer av vapen alltså?

A. Ja, det var väl efter olika övningar, att vi då träffades hos honom. Det var även andra människor var med några gånger. [redacted] (ohörbart) var med, en god vän till mej som han också kände. Det finns ju andra personer här som allihopa känner varandra, bland annat då kan jag ju nämna-, [redacted] han gjorde ju sin värnplikt tillsammans med en major som heter [redacted] [redacted] ni säkert till.

F. Ja.

A. Och [redacted] sen, blev ju officer och gick då Karlberg och alla dom här skolorna och träffade då en annan kille som heter [redacted]. Så det innebär att när jag kom in då, jag är ju betydligt yngre än dom övriga. Dom andra är ju 8-10 år äldre än vad jag är, så träffade jag då först [redacted] [redacted] det var den första personen jag träffade, i tjänsten då. Han var nämligen försöksledare med dom här nya automatkarbinerna, AK5, och han kände då både [redacted] och [redacted] sen tidigare och då blev det så att säga att

34N
460
543
1MN
1259
1614

allihopa-, allihopa vi var ju intresserade av samma grejor, skytte och vapenutbildning och såna här saker. Då var dom med ibland också, dom var alltså-, jag var inte alltid ensam utan det förekom även att [REDACTED] var med och såna här saker.

F. Träffade du många av [REDACTED] poliskollegor då?

A. Nej, det gjorde jag inte. Jag har träffat någon, jag har träffat [REDACTED] några gånger, det är väl det enda, men jag känner dom inte, jag har inga telefonnummer till dom eller nånting sånt där. Jag har träffat dom några gånger, dom varit med på olika skjutningar som har varit.

F. Du har aldrig varit med på något direkt möte hemma hos [REDACTED]

A. Nej, nej. Nej, det har jag aldrig varit.

F. I någon form?

A. Nej, icke, utan det har varit rent våra tjänstegrejor.

F. Och framför allt då Sig Sauer-pistolen?

A. Ja, det började ju med det, men därefter så blev det förstås andra grejor också. Mitt prickskyttegevär, det har ju polisen också köpt, samma prickskyttegevär som vi köpte. Vi diskuterade såna saker och pistoler och hagelgevär, allmänt sånt här som.....Jag jobbade ju med dom grejorna dagligdags så att för mej är det ju ganska naturligt, inte nånting konstigt med det.

F. Om vi går fram till det här datumet nu då, 28 februari 1986. Då besökte du [REDACTED]

A. Javisst.

F. Kan du berätta hur du visste att han hade kommit hem o.s.v.?

A. Ja, ja. Nja, det visste jag ju inte. Jag fick alltså reda på i den veckan-, den veckan då det här hände. Nu ska jag ta fram min gamla almanacka här. Det var alltså, nu ska vi se här. Just det, det var alltså i vecka 9, i början nångång i vecka 9 här som jag fick reda reda på att-. Jag tror inte (ohörbart) på honom utan av någon annan, vem det vet jag faktiskt inte. Men av någon fick jag reda på att han hade hamnat på sjukhus med brusten blindtarm. Och eftersom en vän till mej, hans far dog av brusten blindtarm, så visste jag att det var en ganska allvarlig grej det här. Och han åker in på sjukhus. Sen var jag bortrest tisdag till torsdag på den här veckan och då bestämde jag mej att jag är tillbaka på jobbet på fredag, då ska jag gå till sjukhuset och lämna över en chokladask som jag hade köpt. Och eftersom det var vintertid så jobbade jag då till 16.40, så efter 16.40. Jag har inget

MM
1205
VÄND
SIÄVV
FELT
FELDT

0228

02 Arbetsenhet*

i grövre brottmål

07 Avsnitt

08 Löpande nr

03 Upprättat(d) av*

telefon*

04

Fortsätt-
ningsblad

Uppgiftslämnare (efternamn och förnamn)

09 Brott med vilket uppgiften hör samman*

05

Förhörsprot

06

Promemoria

Utskriftsdatum

10 | sak

minne av att jag gick tidigare från jobbet inte, utan efter det då, och så var det på Södersjukhuset som han låg, så gick jag dit helt enkelt. Jag hade inte anmält mig hos honom, inte nånting, utan jag åkte bara dit. Kom dit och frågade var han låg nånstans och då sa dom att han var inte kvar, att han hade åkt hem då på dagen. Jaha! (ohörbart). Då ringde jag hem till honom, jag hade ju hans hemtelefonnummer. Då ringde jag hem till honom. Han sa, javisst kan du komma upp, det är inga problem. Och då hörde jag på honom att han lät ju inte-, han är ju ganska framåt karl va och ganska högljudd om man säger så och det märkte jag ju på honom att så var han inte alls nu, utan nu var han som en-, han lät som ett litet barn egentligen. Så jag åkte hem till honom då och satt och pratade litegrann. Han hade morgonrocken på sig kommer jag ihåg och han var väldigt dålig. Vad jag förstår, en brusten blindtarm det inte nånting direkt att leka med.

F. Vilken tid ungefär på kvällen?

A. Ja, jag har funderat på det där givetvis va och det är ju som sagt var många år sedan. Jag har inte skrivit upp här exakt tid, men jag måste ha åkt till Södersjukhuset då ifrån Karlaplan efter jobbet slut 16.40. Tror att jag kan ha varit där nångång efter fem, kvart över fem, nånting i den stilen. Gick dit och det var ju en massa väntetider och grejor, fick tag i några, jag ringde hem till honom, det kanske var halv sex, säg att jag var hemma hos honom vid sextiden. Det tror jag är en rimlig-, ett bra antagande, och sen var jag hos honom max en timme, det tror jag, inte mer än det. Han var dålig och, ja, vi hade inte så mycket att prata om. Ja, han satt där mest och hängde och jag försöker ju-, jag vet inte riktigt vad vi skulle prata om va, det var ju i alla fall inga vapen, det var ju mera sociala grejor. Jag frågade hur han mådde och såna här saker.

F. Var han själv hemma där?

A. Själv hemma?

F. Ja, om han var ensam, det var ingen mera? Så menar jag.

A. Jo, jo. Han var var ensam, javisst, javisst. Och han hade ju legat i sängen då och jag frågade honom varför han åkte hem för när han var så dålig. Han sa att han gillar inte att ligga på sjukhuset. Han tyckte inte om miljön, personalen och det här. Han tyckte inte att det var nåt kul att ligga där och det var hans skäl. Javisst, sa jag.

F. Och under den här timman du var där då kom det ingen annan heller?

A. Det kom ingen annan. Nej, för fasiken, det var ingen som kom utan-. Och det var inte så att han sa till mej, att nu får du åka, utan jag åkte. Jag tippar på att det var-, det var ett ganska kort möte kommer jag ihåg, väldigt kort möte. Men våra normala möten var å andra sidan då för er kanske väldigt långa, alltså ett par timmar kunde vi sitta och prata om kalibrar och olika vapenutvecklingar och grejor och sånt här, så att det här upplever jag var ett väldigt kort möte och det-, en timme ungefär, sen åkte jag hem därifrån. Och mycket mer har jag inte och säga om det faktiskt.

F. Nej.

A. Det kom ingen annan och (ohörbart) telefonsamtal kanske ni skall fråga efter eller nåt liknande. Ingenting sånt alls, utan det var väldigt lugnt och han var dålig, han var enormt svag, det var han verkligen.

F. Såg du honom gå någongång till exempel?

A. Jag såg honom ta sig-, han kom ju och öppnade dörren givetvis, det var ju sån här porttelefon, så man fick ringa och (ohörbart), så går man ju upp då i trappor. Sen var såna här långa, vad heter det? Loftgångar tror jag det kallas va, till lägenheten. Och då kom han och då gick han väldigt dåligt, det gjorde han. Jag vet inte exakt när det här-, när han kom in på sjukhuset. Det har jag inget minne av, jag har inte ens skrivit upp alls, hur länge han legat där eller nåt sånt där och det vet jag inte.

F. Men adressen vi talar om nu det är.....?

A. [REDACTED]..

F. [REDACTED]

A. [REDACTED] och (ohörbart).

F. Fem trappor, ja.

A. Ja.

F. Han hade ju nån lägenhet också på Regeringsgatan...?

A. Ja.

F. Känner du till nånting om det?

A. Ja, men jag undrar om det verkligen var han som hade den lägenheten, om han stod för den. Vad jag kan minnas så var det [REDACTED] som stod för den lägenheten. Det kan hända att jag har fel, men så har jag hört. För jag vet att [REDACTED] har bott i den lägenheten och dom hade ju sin första firma

02 Arbetsenhet*

i grönne brottmål

07 Avsnitt

08 Löpande nr

03 Upprättat(d) av*

telefon*

04

Fortsätt-
ningsblad

Uppgiftslämnare (efternamn och förnamn)

09 Brott med vilket uppgiften hör samman*

05

Förhörprot

06

Promemoria

Utskriftsdatum

10 sak

i den här lägenheten också.

F. Besökte du den?

A. Ja, det gjorde jag. Inte då, det var nog senare, det var nog senare för att [REDACTED] han slutade på polisen efter det här tror jag och samtidigt med det så slutade även [REDACTED] jobbade ju FFV, alltså i Eskilstuna då, och sålde ju pansarskott till amerikanska försvaret. Och han tröttnade på det här då och han ville skaffa sig familj och grejor och båda två dom här slutade ungefär samtidigt, sen bildade dom då den här firman tillsammans och då hade dom kontoret på Regeringsgatan och jag kan tänka mig att det är samma lägenhet. Där har jag varit kanske två gånger. Men ganska snabbt så växte dom ur den här lägenheten, den var för liten. Då flyttade dom istället till...till? till? till? halvvägs till Nacka, det här stora moderna.....? Från Slussen åker man ut, det ligger på vänster sida. Ett stort komplex, massvis av kontor och grejor.

F. Men om vi går tillbaks-

A. (ohörbart)

F. Ja, vi kan ta det senare. Om vi går tillbaka till [REDACTED] då. Betecknar du det som en kontorslägenhet eller som...?

A. Ja, när jag var där så var det ju det. Det var som ett vanligt-, ett enkelt, ett tvåmannaföretagskontor, det var det. Men vilket år jag var där det-, jag kan tänka i början av deras karriär då som egna företagare, kanske -87, 86-87.

F. Nu hade du varit och besökt [REDACTED] den 28/2. Åkte du direkt hem till dej?

A. Ja, det gjorde jag, jajamänsan.

F. Och hur tillbringade du kvällen? Kommer du ihåg det?

A. Näe.

F. Hur fick du veta vad som hände senare?

A. Ja, det fick jag först reda på morgonen efter. Så att-, jag hörde på ny-. Det var så jag hade glömt att stänga av radion, för klockradion står alltid på klockan sex och jag hade glömt att stänga av den här klockradion, så att radion gick igång och då hörde jag då på radion att dom sa att statsministern hade blivit mördad. Men det reflekterade jag inte så mycket över just då,

02 Arbetsenhet*

i grävde brottmål

07 Avsnitt

08 Löpande nr

03 Upprättat(d) av*

telefon*

04

Fortsätt-
ningsblad

Uppgiftslämnare (efternamn och förnamn)

09 Brott med vilket uppgiften hör samman*

05

Förhörprot

06

Promemoria

Utskriftsdatum

10 sak

utan jag stängde nog bara av radion och tänkte att det var väl ett synnerligen dåligt skämt. Man skämtar ju om-, inte just om det men det var ju en massa saker, det var ju inte helt....

F. Du ville inte tro det helt enkelt?

A. Nej, det ville jag inte. Nej, det gjorde jag inte alls utan det dröjde nog-, jag somnade väl om efter det och vaknade ett par timmar senare och då hörde jag på nyheterna igen och då gick det-, då förstod jag att det hade hänt nånting. Jag kopplade inte ihop det med nånting dagen innan inte.

F. Det gjorde du inte?

A. Nej, absolut inte. Nej, det gjorde jag inte.

F. [REDACTED]

A. [REDACTED]

F. [REDACTED]

A. [REDACTED]

F. Du ringde inte till [REDACTED]

A. Nej, det-

F. Den 1 mars?

A. Nej, nej, det gjorde jag inte.

F. Det fanns ingen anledning till?

A. Nej, absolut inte. Jag hade ingen koppling där över huvudetaget, och han var ju polis. Nej, jag hade inget som helst.....

F. När fick du personlig kontakt med honom efter mordet då, kommer du ihåg det nånting?

A. Nej, det kommer jag inte ihåg.

F. Var han borta länge efter den här operationen, innan ni kunde ha några möten när det gällde dom här pistolerna och så där, kommer du ihåg det?

A. Möten! Vi hade ju inga formella möten. Vi var ju som kamrater, att vi träffade och pratade precis som kanske andra människor träffas och pratar om-, ja, vad som helst va. För oss är det inte kanske så konstigt med vapen som....

F. För andra?

A. Ja, som kanske för en del andra. Vi jobbade ju båda-, vi jobbade ju båda två med grejorna. Jag jobbade då för försvarets räkning och han jobbade ju

faktiskt för Rikspolisstyrelsensräkning med dom här grejorna och det är ju inte så många människor som kan förena arbete med sin hobby, det är det ju inte. Där ansåg vi oss lyckligt lottade. Jag har inget minne av när jag träffade honom efter det och hur länge han var sjukskriven, men det vet ni säkert själva hur länge han var sjukskriven. Men jag har inget minne av när jag träffade honom nästa gång efter det här.

F. Följde du nyhetsmedierna när det gällde vad det var för vapentyp som hade använts?

A. Nja, medierna vill jag inte följa. Mitt förtroende för medierna det upphörde genom det här. Jag trodde ju allting, allting som sägs på TV och man ser och läser i tidningen, DN då. Jag menar inte kvällstidningarna utan morgontidningarna. Det är sanningen, det trodde jag faktiskt. Men det insåg jag att det var det ju inte, därför att på lördan, om vi nu återkommer ~~tilk~~ till det där. På lördan då när jag hade vaknat upp och inser att det-, min mamma kom och sa till mej att Olof Palme blivit skjuten och då förstod jag att det var allvar med den här grejen. Sen var det ju på TV, det var extrasändningar och radio och alltihopa det här va. Sen på kvällen så hade vi-, jag bestämt med en kamrat till mej, vi skulle gå ut, vi var ju ungarlar och var ute en hel del i Stockholms stad. Och vi träffades då och vi-, han jobbar som journalist på DN, han hade ju också hört en hel del under dagen. Han jobbar på sportsidan men man hör ju en del grejor ändå. Så vi var på nåt dansställe i stan, jag kommer inte ihåg vilket det nu var men det var nåt dansställe vi var på, och sen på morgonen, eller morgonen, dagen efter sen så berättade min mamma att-, när jag vaknade upp på morgonen måste det antagligen ha varit, så berättar min mamma, att du måste ringa till jobbet, det är jätteviktigt, dom har sökt dej jättemånga människor. Då var det tydligen så att min avdelningschef, som på den hette [REDACTED] (ohörbart) överste av första graden, han hade då alltså fått-, på nåt sätt fått-, från polisen fått reda på att kan inte försvaret hjälpa till med någon som kan komma med några goda råd eller nånting. Och då sa han, det finns bara en här och det är [REDACTED] [REDACTED] då får du tala med honom, här är hemtelefonnumret. Så hade dom ringt hem, min mamma var ju hemma på kvällen då och jag var ute på stan. Så att på lördag morgon så ringde jag då till dom telefonnummer jag fick och då

02 Arbetsenhet*

i grövre brottmål

07 Avsnitt

08 Löpande nr

03 Upprättat(c) av*

telefon*

04

Fortsätt-
ningsblad

Uppgiftslämnare (efternamn och förnamn)

09 Brott med vilket uppgiften hör samman*

05

Förhörsprot

06

Promemoria

Utskriftsdatum

10 sak

sa dom att jag skulle gå och anmäla mig hos polisen. Då ringde jag-, jag tror jag måste ha pratat med [REDACTED] eller.... Ja, det var nog [REDACTED] det var det. Så kom det en polisbil och hämtade mej, civil polisbil och hämtade mej, annars hade nog alla grannarna stirrat har jag en känsla av, och körde mej då hit och jag träffade [REDACTED] och några vitklädda tekniker. Då hade dom hittat-, det här var på söndan på lunchtid. Vi åkte också, vi åkte^{en} sväng, jag åkte en sväng faktiskt förbi jobbet för jag skulle hämta ett antal kataloger, för han hade gett mej en del-, kulan såg ut si och så, den var silverfärgad, 9 millimeters kaliber, spetsig nos. Då tänkte jag, ja, det måste vara Winchester. Vi åkte förbi på jobbet, jag hämtade några kataloger för att ha med mig då. Då hade dom vägt kulan och jag^{träffade} honom honom då, [REDACTED] och sen var det dom här teknikerna och en av dom teknikerna måste varit Sonny Björk också. Och då hade dom en kula och jag tittade på den här kulan och sa. Ja, det här är en Winchester Western, inga pr-, det är kaliber 38 eller 357. Så frågade jag teknikerna. Vad vägde kulan? Och den sa han väger-, den hade förlorat lite material, men den vägde 9, nånting gram. Då visste jag att om det var 38 special så var det en viss kulvikt på den, den var lite lättare, 357 magnum vägde lite mer. Alltså var det en-, eftersom den vägde mer än den lätta så var det 357 magnum. Och på räfflorna kunde man då se att det var Smith & Wesson eller nån av dom kopiorna Det var inte exempelvis Kolt. Kolt har andra räfflor, dom har sex räfflor exempelvis. Smith & Wesson har fem. Då såg vi det direkt och jag sa vad jag kunde säga då. Det finns kopior också men det får ni ju kolla upp med SKL och så vidare. Sen när jag kom hem, sen var det ju då skriverier i tidningarna och grejor om att polisen vill ha hjälp med alla landets skyttar, om dom kan tala om vilket vapen det här är och TV var ute och sköt i sandvallar och grejor, det var rena cirkusen. Då blev jag lite besviken eftersom jag varit uppe då och pratat med dom som är ansvariga och hållt kulan i min egen hand, sagt vad jag tyckte (ohörbart) cirkusen som var sen efteråt, det tyckte jag, det var svag-, då blev jag väldigt besviken faktiskt. Sen var det ingen som hörde av sig på många herrans år, inte nånting förrän det här kom att man skulle ta in alla skyttarnas revolverar och provskjuta dom. Då blev jag ju kallad till den grejen då eftersom jag har en revolver kaliber 357 i

alltså Smith & Wessons fabrikat, med likadana bommar och alltihopa. Och då blev jag ju kallad förstås på det här då och dom fick provskjuta min revolver också, och det var andra gången jag var uppe då här egentligen.

F. Och det här blir tredje då?

A. Det här blir tredje, precis, i det här ärendet. Och sen-, jo, det var faktiskt så här, att jag hade-, man har ju en liten ammunitionssamling hemma man har samlat på sig under årens lopp och då hade jag faktiskt nån patron. Ni hade inte själva någon ammunition i den här 357 magnum som statsministern hade blivit mördad med och jag hade en sån patron i min samling. Jag tog med mej den patronen och den fick [redacted] då eller Sonny Björk av mej. Och sen köpte ni ju in lådvis med sån här ammuntion, så jag ^{fick} då av Sonny Björk en ask av den här ammunitionen som plåster på såren för jag hade offrat min samlingspatron då till att börja med.

F. När vi är inne på 357 här nu, fick du se [redacted] vapensamling då under..

A. Jo, den har jag ju rotat i förstås flera gånger och han har ju en Kolt Python. Det som jag har sett i alla år hitills va och det är ju helt fel, det stämmer inte alls med räfflor och bommar och såna här saker. Jag tror inte ens att han blev kallad till den här provskjutningen. För vad jag förstod så var det nog bara Smith & Wesson och vapen med fem räfflor och bommar eller? Det vet ju inte jag men det tror jag, hoppas jag.

F. Om vi då tar-, du har följt massmedia och kanske även dom här privatspanarnas inlägg i debatten och där omnämns ju då [redacted] som vapenhandlare. Vad är din personliga uppfattning om den här biten, du som kan man säga, känner [redacted] som person?

A. Ja, jag känner honom så väl så jag menar om han hade gjort någonting sånt här eller varit inblandad i det så, då är det en som är väldigt bra och spela teater. Men under så här många som jag känner-, det är faktiskt nu ändå sju år sen det här hände, så skulle det ju förvåna mej något alldeles oerhört om han var inblandad i det här på nåt sätt. Jag tror att han har rent mjöl i påsen vad det gäller den biten, det är jag alldeles övertygad om. Så jag har aldrig-, jag kopplade aldrig ihop det här mordet alltså, som du sa på lördag morgon här, att jag trodde direkt att [redacted] måste ha nånting med det här att göra, det hade jag aldrig gjort.

F. När ni träffades, kom ni att tala politik i några.....?

A. Nej, det har vi aldrig, vi har aldrig pratat politik egentligen. Nångång har han väl haft lite åsikter ditt och datt, om politiker och grejor, men det har ju dom flesta människor. Jag menar, det är ingenting som är extremt, att han har-, jag vet inte vad han-, förstås ingen aning om vad han röstar på eller nåt liknande, men jag skulle vilja säga att hans politiska läggning är väl åt höger åtminstone. Jag har själv varit aktiv i moderata samlingspartiet i många herrans år och sett en hel del där också. Det finns folk som blir förbaskade i alla-, i hela skalen. Det finns socialdemokrater som blir arga på sina egna också ju.

F. Du har inte hört [redacted] säga nåt direkt nedsättande om just Olof Palme?

A. Det har jag inte, det har jag faktiskt inte gjort, inte nåt speciellt inte, det har jag inte gjort. Jag var själv inte någon stor anhängare till varken honom eller hans politik, men jag tyckte att man skulle rösta bort honom istället i så fall, det var det enda.

F. Ja, innan vi avslutar det här förhöret. Är det någonting som du själv har tänkt på som du skulle vilja säga innan vi slutar det här?

A. Nej, det enda var att jag blev lite besviken eller jag blev mycket besviken på det som hände efter då jag blev uppkallad hit och [redacted] och det. Sen, aldrig nån som hörde av sig och alla skrivelser som var i tidningar och alltihopa, det tyckte jag var-, det var ganska dåligt. Det var det enda. I och med efter det sen då tappade jag lite förtroende för tidningarna givetvis, för jag insåg att allt som står i tidningarna det är inte sant. Jag vaknade upp eller mognade eller vad man ska kalla det, och det är väl det enda annars och jag har väl inga speciella åsikter om det. Jag beklagar att man inte har hittat någon, det kan jag väl säga, det är väl det enda.

F. Den här kamraten till [redacted] som heter [redacted] då. Kan du säga att du har lärt honom speciellt?

A. Ja, det vill jag nog säga. [redacted] är ju en-, mera en social människa. [redacted] är ju lite udda. Människor som inte riktigt har hans intressen, jag tänker då på vapengrejerna här va, uppfattar honom nog som lite udda, det tror jag nog. Han har ingen familj eller nåt sånt här va och syskon^{och} det heller vad jag känner till i alla fall. Den här [redacted] då, han är ju slipad försäljare.

Han jobbade ju på FFV och sålde pansarskott och grejor och han är officer. Och honom känner jag, han har ju familj och grejor och alltihopa det här. Där är det mera så att-, honom kan man umgås med med andra människor också utan att någon.....ja, vad ska man säga, höjer ögonbrynen direkt. [REDACTED] är ju lite mera....

F. Är det hans sätt att uttrycka sig?

A. Ja, han är lite burdus kan man väl säga och han har inte så mycket annat och prata om heller än sina vapengrejor. En vanlig människa då, ja, vanlig som jag då kanske eller [REDACTED]. Man har ju sina hobbies, man har sitt yrke och man har sin familj. Beroende på vilka människor man träffar kan man då skifta här. Vi kan prata goda viner med vännerna och jag kan prata jobb på jobbet och jag kan prata-, det spelar liksom-, jag kan skifta mellan dom här grejorna. [REDACTED] är inte riktigt sån, han har nog bara sin grej och hans jobb det är hans liv. Han har ingen familj, han har lite kamrater förstås. Han är lite annorlunda på det sättet, det är han. Så att en vanlig människa då så att säga kan nog tycka att han är lite udda, det tror jag nog.

F. Du säger ju att du fortfarande har kontakt med [REDACTED] Kan du säga hur han har tagit det här med dom här påståendena och insinuationerna från privatspanarna, om han har tagit illa vid sig av dom eller om han har blivit härdad så att säga?

A. Jag tror att han har blivit härdad, det tror jag absolut. För allt det här med smuglingen och alla dom här grejorna då och när tullen var hemma hos honom och vände upp och ner och det stod små klisterlappar med beslag på allting. Det härdade honom oerhört, det gjorde det. Jag pratade med honom precis efter det här hade hänt och då var det ju tårarna i halsen och det här va, då var han ju oerhört besviken. Hans Holmér var ju inblandad i alltihopa det här. Han tyckte ju att han hade gjort det enda rätta. Så att jag tror inte att han-, det här som händer nu här med privatspanare det tror jag han tar ganska-, relativt lätt på, det tror jag. Det har gått så många år också så att det tror jag inte är nån allvarlig grej längre inte. Det vore ju skönt att få slut det givetvis. Men det är klart att massmedia och dom här privatspanarna dom skulle ju älska om det skulle vara nånting med polisen att göra.

02 Arbetsenhet*

i grövre brottmål

07 Avsnitt

08 Löpande nr

03 Upprättat(d) av*

telefon*

04

Fortsätt-
ningsblad

Uppgiftslämnare (efternamn och förnamn)

09 Brott med vilket uppgiften hör samman*

05

Förhörsprot

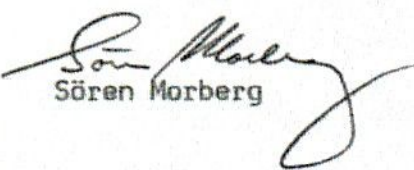
06

Promemoria

Utskriftsdatum

10 | sak

- F. Okey, då har inte jag flera frågor och förhöret avslutas klockan 14.20.
 Önskar du höra bandet från början?
- A. Nej, det gör jag inte. Det gör jag inte.

Sören Morberg